

Zutphense helden, u kent ze wel. Ze zetten zich met hart en ziel in voor de samenleving. Onmisbaar zijn ze, maar wat drijft hen, wat is hun geheim? De Zutphense Leeuw is een schriftelijke onderscheiding voor deze helden. De Zutphense Leeuw van deze maand is **Dolf Ponger**.

Door Alize Hillebrink

‘Als ik de klokken hoor luiden krijg ik kippenvel’

Dolf Ponger (67) is klokkenluider van het eerste uur. Al 31 jaar luidt hij de klokken van de Sint Walburgiskerk. Ook is hij torengids, fluisterbootschipper, kerkenraadslid, buurtbuschauffeur en heeft hij een volkstuin. Hij lacht er zelf om: “Ik ben graag bezig.”

“ Ik kom uit een groot gezin van elf kinderen. Het sociale aspect is mij niet onbekend. Het heeft me gevormd. Mijn ouders hadden een kruidenierszaak, we leerden al jong de handjes te laten waperen. In 1985 werd ik gevraagd voor het Klokkenluidersgilde van de Walburgiskerk. Dat werd in Zutphen opnieuw opgericht. Om het middeleeuwse handluiden weer in ere te herstellen. Handmatig luiden klinkt mooier en brengt romantiek terug. In de groep van dertig vrijwilligers zitten vier luidmeesters. Daar ben ik er één van. De luidmeester is een soort dirigent, die geeft aan welke klok wanneer klinkt.

Wie het leuk lijkt mag op zaterdagavond om kwart voor zes de 105 treden van de toren beklimmen en mee helpen luiden. Ik nodig spontaan weleens mensen op straat uit. De verwondering die je dan op de gezichten ziet! En als ze dan meegaan naar boven en aan de klokken hangen, dat doet je wat! Op zaterdagavond luiden we dat de werkweek voorbij is en wordt tevens de zondag - rustdag - ingeluid. Op zondagochtend luiden we als aankondiging van de kerk-

dienst. En natuurlijk luiden we bij rouw-, trouw- en feestdagen. Ik ben geen stilzitter. Als ik een dag binnen ben geweest dan móet ik naar buiten. Ik wil het mensen naar de zin maken, of bij mensen verwondering teweeg brengen. Het meest bijzonder vind ik het luiden voor overledenen. We luiden dan de Beatrixklok, dat is de grootste en zwaarste klok van meer dan vierduizend kilo. De koster geeft

dan een teken. In de klokkentoren gaat een lampje branden, dat is het sein dat de kist de kerk uit wordt gedragen. Dat doet me altijd wat. Ik hoef niet elke week te luiden, we hebben een rooster. Maar ik ben de tel kwijt hoe vaak ik de toren al heb beklommen. Op één dag heb ik weleens zevenmaal de toren beklommen. Een andere keer bij een bruiloft, was iemand vergeten de klokkenluiders in te delen. Ik heb toen in mijn eentje drie klokken tegelijk geluid. Nog altijd als ik de hoek om fiets en de klokken hoor luiden krijg ik kippenvel.

Kent u ook een Zutphense Leeuw? Laat het ons weten via redactie@contact.nl

‘Ik wil verwondering teweegbrengen’